

Kolozsi Tibor Munkácsy-díjas szobrászművész, a Barabás Miklós Céh elnökének ismertetője a céh székházának helyzetéről

A SZÉKHÁZ ESETE

Kedves kollégák!

Bizonyára közületek sokan értesültek a székházunk feladása körüli bonyodalmakról, de nagyrészt a rohamtempóban bekövetkező eseményeknek köszönhetően, részletes beszámolót a történekről mostanáig nem sikerült írott formában összehoznom. Időközben már számomra is kezdtek összekuszálódni az események, ezért úgy gondoltam, hogy dátum szerint sorrendbe rakom és megosztom írásban veletek, meg az utánunk következőkkel.

2005 november 18-a az első dátum, mint MEMENTO amikor székházunk ünnepélyes keretek között át lett adva a Barabás Miklós Céh képzőművészeinek. A Jakobovits Miklós elnökünk által hön áhított székház Dávid Ibolya a Magyar Országgyűlés alelnöke és Cseh Áron Magyarország kolozsvári főkonzulja jelenlétében került átadásra. Az ünnepélyes megnyitót azonban több évig tartó, áldozatos munka előzte meg, hiszen egy romhalmazból kellett – műemléki státusát megőrizve – használható épületet varázsolni. Az indulás, az úttörés Károly Zöld Gyöngyi nevéhez köthető, aki Murádin Beyer Katalin műépítész szakszerű tervei alapján irányította a munkálatokat, amelyeket aztán Novák Ildikó, Szabó Bokor Márta és Németh Júlia folytatott, és juttatott el a sikeres végkifejletig. A teljes befektetés összege 70 000 Euró körül mozgott. A Farkas utca 27. szám alatti székház csakhamar kulturális vonzasközponttá alakult, amelyet művészeink második otthonuknak tekintettek. A havi rendszerességgel megrendezett művészeti események, kiállítások népes közönséget vonzottak, s a székház az ismert, rangos művészek, mellett a tehetséges fiataloknak is bemutatkozási lehetőséget teremtett. Elég csupán a Sapiaientia adjunktusának Mira Marincasnak a nevét említenem. Karrierjének első sikerei a BMC-hez is köthetők

Mint tudjátok a 25 évi ingyenes használat ellenértékébe Andrassy Zoltán, egy Monostor negyedi öröklakást hagyott a református egyházra. Ez a szerződés jár le 2023. január 1-én.

2021 március 9- én székházunk udvarán elkezdődött az építkezés. Az építő cég megkezdte az udvaron a munkát és az egész udvart építőteleppé nyilvánította. Innentől kezdve nem akartak minket a székházhoz beengedni. Az építő cég tulajdonosa, Csákány Úr egy alkalommal Takács Magdolna könyvelőnk tudomására hozta, hogy nincs, az udvaron mit keressünk.

Szükséges pontosítanom, hogy az építőteleppé nyilvánítást követően rendre levágták vizünket, meg villanyunkat. A székház épülete használhatatlanná vált, innentől kezdve csak, mint raktárhelyiség jöhetett szóba.

A Kolozsvár-Belvárosi Református Egyházközséggel kötött szerződésünk 2023. január 1-ig érvényes. Mivel a tulajdonostól, akivel szerződésben vagyunk, nem kaptunk semmilyen előzetes tájékoztatást vagy valamilyen felkérést a székházunk területének szabályozását illetően, nem igazán értettük a kialakult helyzetet. Megérdeklődtük, miként is alakulhatott ki ez az állapot. Kiderült, hogy a helyzetünk tulajdonképpen átláthatatlan.

A Kolozsvár-Belvárosi Református Egyházközség átadta területét óvodaépítés céljából, székházunkat is beleértve, a Erdélyi Református Egyházkerületnek, vagyis a Püspökségnek, egyszóval levette a kezét rólunk. Szerződés ide-szerződés oda semmi nem érvényes.

A kialakult állapot tisztázása érdekében kihallgatást kértünk a püspökségen a helyzet tisztázása végett. Hallani akartuk új házigazdánk álláspontját, akivel ugyan nem vagyunk szerződésben, de székházunk fölött rendelkezik.

2021 március 17-én Kató Béla püspök úr fogadta kis létszámú küldöttségünket. A püspöki hivatalban a BMC ügyét Kolozsi Tibor, Koncz Műnich András és Takács Magdolna képviselte.

A püspök úrral való beszélgetés meghitt, barátságos hangulatban folyt. Bebizonyosodott helyzetünk átláthatatlansága és tudomásunkra jutott, hogy már a püspökség sem rendelkezik székházunk fölött, mivel át van adva a kivitelező cégnek, akik tulajdonképpen teljhatalommal rendelkeznek. A továbbiakban a püspök úr megnyugtatott, hogy közvetít, és alkalmanként bemehetünk a székházunkhoz, egyelőre nem szükséges elköltöznünk, de ha valami változna értesítést fogunk kapni. Pontos tájékoztatást nem kaptunk afelől, hogy szükség lesz-e elköltöznünk, vagy az építkezés lejártá után a helyszínen maradhatunk.

2022 február 14-én, telefonon felhívott Szabó Lóránd az Erdélyi Református Egyházkerület részéről, hogy az építő cég be szeretne nézni székházunk belső terébe, állapotát feltérképezni. Válaszom az volt, hogy természetesen, állok rendelkezésére. A látogatás időpontjaként megállapodtunk a másnapi 15-i dátumban.

2022 február 15-én elmentem a megbeszélte találkozóra. Az udvarra lépve nem ismertem székházunkra. A gondosan rendbe tett épületet romos állapotban találtam. A vakolatot körbe-körbe leverték róla. A látványt egyszerűen nem tudtam feldolgozni. A püspökség képviselője Szabó Lóránd várt rám, jelezve, hogy az építő cég részéről a Csákány úr is meg fog jelenni. Belépve a házba penészszag fogadott. A tél folyamán fűtetlen helyiségben, a kondenzvíz hatására a gerendás mennyezetten penész foltok éktelenkedtek, de az Andrassy grafikák sem voltak nedvességtől mentesek, nagy részük hullámosra dagadva gyűrődött a rájuk. Kis idő múltán Csákány úr is megérkezett és szemre vette székházunk belsejét, majd felkért engem, hogy adjam át a kulcsot, mivel bent is neki akar fogni a bontásnak. Ekkor már végképp nem kaptam levegőt, majd sajnos beszélgetésünk hangneme is megváltozott és elkezdtek válogatott szitkokkal illetni egymást. Azzal érvelt, hogy már rég ki kellett volna

költöznünk és pofátlanságunk netovábbja, hogy bérlőként akadályozzuk a munkájukat, nem akarván kiköltözni. Az én álláspontom az volt, hogy a kulcsot semmiképpen nem fogom átadni amíg nem beszélek a püspök úrral és nem kapunk utasítást a kiköltözésre, mivel ez idáig semmilyen felszólítást nem kaptunk az egyháztól székházunk elhagyására, sem szóban, sem írásban. Ezek után szépen bezártam az ajtót és átsiettem a püspökségre egy soron kívüli bebocsájtást kieszközölni.

A püspök úr foglalt volt, de türelmesen kivártam soromat és végül sikerült előadnom a történeteket.

Első alkalommal kaptam meg a felszólítást székházunk elhagyására. Jeleztem a püspök úrnak, hogy kívánságának szívélyesen eleget teszünk, még akkor is, ha a szerződésünk 2023 január 1-ig érvényes, mivel nincs szándékunkban a nemes óvoda építési szándékot megakadályozni, de azért mégsem mehetünk az utcára. Örömmel vennénk, ha az egyház felajánlana egy hasonló ingatlant bérleti szerződés formájában. A püspök úr nyitott volt erre a lehetőségre és felajánlotta a püspökség tulajdonában lévő, a kétágú templommal szembeni tulajdonát (Memorandumului 74. szám) erre a célra, megkérdezve, hogy mekkora bért tudunk erre a célra fizetni? Válaszom az volt, hogy erre a célra 200 Eurót ki tudunk szorítani, tekintettel arra, hogy nem lévén jövedelmünk, támogatásból és tagdíjakból összegyűlő alapunkból ennyire futja. Megállapodtunk abban, hogy az elkövetkező napokban megtekinthetjük az említett ingatlant, majd, bérleti szerződést kötve, hamarosan ki fogunk költözni.

2022 február 21-én előzetes megbeszélés alapján Szabó Lóránddal, az Erdélyi Református Egyházkerület képviselőjével megtekintettük a felajánlott ingatlant, amit méreteiben a székházunkhoz hasonlóknak találtam, így alkalmasnak véltem egy új működő székhely számára.

2022 február 24-én Kató Béla püspök úrral folytatott telefonbeszélgetésünk alkalmával megtudtam, hogy a felajánlott ingatlan bérleti ára 300 Euró és nincs lehetőség semmilyen alkura.

Az új helyzethez igazodva Takács Magdolnával újra átbeszéltük pénzügyi lehetőségeinket, és bebizonyosodott, hogy a 300 Eurós havi bért a BMC nem tudja előteremteni. Ezt a helyzetet a püspökség tudomására hoztuk és ígéretet tettünk székházunk elhagyására.

Gyakorlatilag a székház felszámolása került napirendre, szükség volt helyet keresni az Andrássy hagyatéknak, posztamenseknek, bútoroknak, könyveknek és a céhes iratoknak, majd a tulajdonképpeni költözést lebonyolítani. Mindenféle érdeklődtünk valamilyen helyszínről, gyűjtemény felkutatása érdekében ahhoz, hogy elsősorban a hagyatékok méltó helyre tudjuk elszállítani.

A hagyaték helyzete

Tibori Szabó Zoltán jóvoltából kaptunk egy ajánlatot az Andrássy Zoltán hagyatékunk az elhelyezésére. Az ajánlat szerint a hagyatékot letétbe helyeztük a Minerva Művelődési Egyesület gyűjteményében. A szóbeli egyesség szerint a hagyaték továbbra is a BMC tulajdonában marad és bármikor rendelkezhet a képek és grafikák letétből való kivonásáról, kiállításokra való elszállításáról és értékesítéséről. A pontos leltár elkészítése feldolgozás alatt áll, majd ennek alapján írásbeli szerződést fogunk kötni.

A bútorok helyzete

Az Andrássy bútorok két legértékesebb darabja a Biedermeier almárium és a tulipános láda szintén a Minerva Művelődési Egyesület gyűjteményében került elhelyezésre.

A többi bútor és a posztamensek raktárba kerültek.

A könyvek egy látogatható könyvtárba kerültek.

Számos arhív Művészet és Arta folyóiratot a Quadro Galériának adományoztunk.

A Céhes iratok egy része Takács Magdolnánál, a másik része a lakásomon kapott helyet.

A szállításokat a Kató Béla püspök úrral folytatott telefonbeszélgetésünket követő két héten belül folyamatosan bonyolítottuk le.

2022 április 4-én átadtuk szákházunk kulcsát a Református Egyház megbízásából, az udvaron óvodaépítés céljából tevékenykedő munkavezetőnek. Az átadás tényét másnap a püspökség fele telefonon is megerősítettük. Ez volt az a dátum mikor utoljára a volt székházunk udvarán jártunk.

Egyelőre, kiállítási tér hiányában, cégünknek nem gazdaságos fenntartani csak irodahelyiség céljára bármilyen ingatlant, mivel a papírmunkát otthonról is el tudjuk végezni.

Majd ha olyan alkalom adódik ahol kisebb kiáltások szervezését is el lehet képzelni, akkor újra mérlegelni fogjuk lehetőségeinket.

Kolozsvár 2022.04.30.

Kolozsi Tibor